

помощь въ покорность покорени-ти народи. Въ тѣхъ сж ся намѣщали стражи и власти. Тыи сж были царскы очи, уши и мышницы, и съ тѣхнж помощь Цареградскый Императоръ е могль да види и да чуеть всечико и навсѣдѣ да досѣга. Смышляѣщиць на това тѣхно свойство, рѣче Петръ Ясеню :

— Виждь , и надъ тѣмъ усамотенъ , тыхъ долинь ся е подвигналь ястребъ съ отворены канджи (ногти).

И въздъхнъ.

И Ясень въздъхнъ, нъ нищо не отговори брату си.

Зачухъ ся камбани отъ черквъ-тѣ, изьявляѣщиць праз-ника. Пѣтници-ти ся двигнѣхъ и начнѣхъ да ся спущать въ долинь-тѣ.

Още не слѣзли отъ планинь-тѣ , слънце-то ся показа на истокъ и утрѣнния-та мъгла ся двигна.

Въ долинь-тѣ можаше да ся съгляда, какъ е оживѣлъ свѣтъ-тѣ. Селяни-ти излизахъ изъ колибы-ты си да идхъ въ черквъ ; коя-то бѣше съградена прѣкрасно на начинъ и подобие на святъ Софіѣ въ Цариградъ. Главный-тѣ нейный сводъ (кубе) и отстранъ малкы-ты сводове ся льщеяхъ отъ злато и крѣстове.

Петръ и Ясень отидохъ право въ черквъ.

Не щемъ да описывамы Богослуженіе-то. То ся свърши съ тържество , прилично на праздника. Зато въ онова врѣмя у Гръцко-то царство особно почитахъ святаго Димитрія и Георгія , какъ-то и днесъ съ истъ-тѣ почетъ гы празднувать христіани-ти, кои-то отъ Гръцкы-ты царіе прѣ-минѣхъ подъ власть-тѣ Султановъ.

Стража-та отъ градище-то бѣше на службѣ Божіѣ съ своя стоначалникъ. Той стояше въ черквъ съ по-гольмо благоговѣніе и отъ народа; покорно прѣкланяше главъ прѣдъ Господа Бога и съкрѣпленно слушаше службѣ Божіѣ. Нѣ-